

Художник, агроном, фронтовик

Ще з вулиці помічаєш тут живе людина, яка любить поратися біля землі. Іван Аркадійович Цимбалій родом з Полтавщини. З дитинства хотів малювати Це побачив учитель образотворчого мистецтва. Він допомагав юному даруванню розвивати свої художні здібності, У 1936 році І. А. Цимбалій поступив у Видавничий сільгосптехніку на Дніпропетровщині. І тут йому пощастило, крім науки про землю, далі вчився к малювати. Цього разу допоміг художник клубу. Вони разом творили, спали друзями. У 1941 році випускник повернувся додому. Запропонували йому розписати церкву в рідному селі. Та розпочалася війна. І опинився «богомаз» на окупованій території. Та продовжував свою благородну справу. За 941-1942 роки художник розписав церкви в рідному Липовому та Святилівці. Коли окупанти почали вивозити молодь до Німеччини, місцевий батюшка пішов до коменданта і вмовив не забирати юнака А тут уже радянські війська підійшли. Із вересня 1942 року почалася бойова біографія Івана Цимбалія. Оскільки він вчився на агронома рільника і добре знав латинь, то потрапив у Харків на курси санінструкторів, Після 3 місяців навчання направили бійця спочатку під Черкаси, звідти до Городища в санітарний відділ 453 окремого медсанбату. Служив писарем - вів детальний запис ходу операцій. Комусь може здатися ця служба легкою, та медсанбат завжди на передовій і, не зважаючи ні на що, потрібно оперувати поранених.

З хвилюванням згадує ветеран один епізод, Стояла їхня частина біля Прута. Ворожі літаки бомбили переправу, поряд у приміщенні школи йшла операція. Вибухом вибило вікна, а писаря контузило і посікло осколками скла. Не раз подібне траплялося й пізніше. Брав участь Іван Аркадійович у багатьох бойових операціях як на рідній землі, так і на території Польщі та Німеччини. День Перемоги зустрів у Герлісі. Був тоді він старшиною медичної служби. Має нагороди: орден Червоної Зірки за Ясько-Кишинівську операцію, орден Великої Вітчизняної війни, подяку від Сталіна та медалі.

У листопаді 1945-го, як спеціаліста сільського господарства, його мобілізували піднімати село. Через місяць колишній воїн *уже* був дільничним агрономом у Градицькій МТС на Полтавщині. Наступного року став завідувачим конопляно-насіневою станцією. Потім доля закинула його на Волинь, і нарешті, - в Сарни. Тут Іван Цимбалій до 1977 року працював головним агрономом району. Був головою райкому профспілки працівників сільського господарства, головним агрономом у колгоспах Сарн і Немович...

Нині Іван Аркадійович вже пенсіонер, але городництво не покидає. Прошу його поділитися секретом високих урожаїв на присадибній ділянці

- Для їх отримання, - розповідає спеціаліст, - потрібно виростити високоякісну розсаду. Це 50 процентів майбутнього врожаю. Насіння вирощую сам. Перед тим, як висівати його в ящики, обробляю марганцівкою та витримую в холодильнику. Перець, баклажани - в ґрунті вже в лютому, а помідори - з середини березня. Оскільки суми ефективних температур на Поліссі не вистачає для хорошого врожаю, то пересаджую розсаду в горщики і ставлю в плівкову теплицю, тим самим продовжуючи вегетаційний період. Ростуть там рослини майже до цвітіння Після висадки у відкритий і ґрунт продовжую виконувати високоефективні (агрозаходи: обробіток мінеральними та органічними добривами, веду боротьбу з хворобами по 5-6 разів за сезон, обробляючи отрутохімікатами та використовуючи рослинні препарати. І в результаті на клаптику не найкращого ґрунту отримую добрі врожаї.

Одними з найкращих сортів помідорів, вважає І. А.. Цимбалій, київський ранній, космонавт, рожевий велетень та для маринування сорт дебарау.

Не покинув фронтвик і малювання. Дивляться на глядача з портретів його родичі, милують око чудові пейзажі.

Василь СОСЮК.